

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemski nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 293.

V Ljubljani, v ponedeljek 21. decembra 1896.

Letnik XXIV.

Državni zbor.

Dunaj, 19. decembra.

Dne 27. nov. 1895 so poslanci dr. Heine-
mann, Marchet in tovariši predlagali, naj
vlada prej ko mogoče predloži zbornici načrt za-
kona proti prodaji umetnega vina.

Dne 15. junija t. l. pa so poslanci dr. La-
ginja, Spinčič in tovariši zahtevali od vlade,
naj podpira vinorejo v Dalmaciji in na Primorskem
s tem, da prepove sploh vsa umetna vina, kemično
preišče vsa v Trst iz Italije vpeljana vina ter ostro
kaznuje prestopke.

Z ozirom na ta dva predloga odgovarja polje-
delski minister grof Ledebur, da vsi zakoni proti
umetnim vinom ne zadoščajo, na vsak način pa se
mora dotični zakon z dne 21. jun. 1880 premeniti.
V to pa treba, da se izjavijo veščaki, zato namerja
minister morda še to zimo sestaviti komisijo iz ve-
ščakov in zastopnikov vlade. Vlada je vedno pri-
pravljena, varovati koristi vinorejcev. Kemične pre-
iskave italijanskih vin niso neugodne, vendar pa bo
vlada dala priliko veščakom, da povedo svojo sodbo.

Dalje odgovarja poljedelski minister na inter-
pelacijo posl. Krumholec in tovarišev glede
zakona proti igri na borzi s poljskimi pridelki ter
naglašja, da v tem oziru treba mnogo studij in opre-
znosti, da vlada ne stori napačnega koraka. Vpra-
šanje se že proučava in nemški zakon z dne 22.
junija 1896 utegne imeti dobra navodila, toda stvar
še ni zrela. Vlada pa tega vprašanja ne izpusti iz-
pred očíj ter bo ob svojem času zbornici pred-
ložila svoje nasvete.

Zbornica prične nato razpravo o začasnem po-
biranju davkov in davščin za mesec januarij pri-
hodnjega leta; oglašjenih je 6 proti- in 4 zagovornikov.

Posl. Pernerstorfer izjavi, da sedanji
vladi ne dovoli niti vinarja. Govornik izprašuje vest

zbornici, češ, da prave opozicije več ni, Poljaki pre-
prečijo vsako reformo, v Galiciji vladajo okr. gla-
varji kot satrapje ter zapirajo že sedaj agitatorje
za prihodnje volitve. Vlada ne predloži potrebnih
zakonov, stranke pa nimajo nobene inicijative. Pri-
hodnja zbornica bode imela gotovo vsaj nekaj mož,
ki bodo brez strahu kritikovali državno gospo-
darstvo.

Posl. Schlesinger graja zlato veljavo, ki
je na korist le milijonarjem, ter pozivlje finančnega
ministra, da vendar enkrat označi svoje stališče.

Posl. Samanek očita vladi, da ne pojasni
svojega stališča glede češkega vprašanja.

Posl. Biankini našteva nepravilnosti pri
dalmatinskih volitvah.

Poročevalec Szczepanowski odgovarja Per-
nerstorferju, da je parlament brez moči in vpliva,
ako vlada med strankami samo sovraštvo, ki le po-
dira in ne zida. Temu živ dokaz je Perner-
storfer sam.

Nato zbornica vsprejme provizorij v drugem
in tretjem branju. Istotako vsprejme zbornica poro-
čila legitimacijskega odseka o raznih volitvah.

Posl. dr. Hallwich poroča o premembi drž.
vol. reda za Češko, ki obvelja; istotako dotična pre-
memba vol. reda za Galicijo.

Zadnja točka dnevnega reda je zakon o pro-
daji živalske soli. Ko je govorilo več govornikov,
vsprejme zbornica zakon v drugem in tre-
tjem branju.

Prihodnja seja dne 4. januarija 1897.

Slovenske težnje.

(Govoril poslanec dr. Gregorec v državnem zboru
dne 5. grudnia 1896.)

(Dalje.)

Naj povem neki slučaj, ki se je pripetil zadnji
čas in ki pojasnuje, kako se slovenski uradniki
prezirajo.

V malem mestu na Spodnje Stajerskem je bila
razpisana služba poštnega upravitelja, za katero sta
prosila dva poštna kontrolorja. Starejši in sposob-
nejši opravlja že dalj časa službo VIII. činovnega
razreda in je torej mlajšemu nadrejen. Vendar so
starejšega sposobnejšega kontrolorja prezrli, ker je
bil Slovenec, ter podelili mesto mlajšemu, in to pri
jednem in istem uradu.

Taki slučaji se žal često dogajajo in narod-
nostni prepir le še postružejo. Takemu krivičnemu
postopanju se pa pridruži še drugo, da namreč ve-
čina tujih uradnikov ni zmožna našega slovenskega
jezika; nas ne razumejo, in mi istotako ne moremo
občevati z njimi v svojem materinem jeziku. V res-
nici je le malo uradnikov vseh kategorij, tudi pro-
fesorjev, ki bi bili slovenskega jezika v besedi in
pisavi povsem smožni, največ le v majhni meri,
mnogi pa celo nič.

Letos sem priredil več ljudskih shodov, kamor
so prišli tudi vladni komisarji; k jednemu je prišel
mlad grof, k drugemu star grof (Veselost), toda
nobeden ni umel niti jedne slovenske besede. (Cujte!)

Poznam sodnijskega uradnika, ki mora imeti
v roki Janežičev slovar, da more umeti slovenske
stranke. (Cujte! Cujte!)

Latinski pregovor veli: „Ignoti nulla cupido“,
to je: Česar človek ne umeje, za to se ne briga.
Tako je z našimi uradniki, ki slovenskega jezika
ne umejejo; ne brigajo se zanj, zaničujejo ga celo
in sovražijo narod slovenski.

Naj zopet sežem po vzgledih. Nedavno je kupil
v najjužnejšem mestu na Stajerskem neki Slovenec
večjo hišo, v kateri je bila celih 12 let prej go-
stilna. Novi posestnik je hotel koncesijo prepisati
na svoje ime, toda nemški okrajni glavar povsem
slovenskega okraja mu je to koncesijo zabranil.
(Cujte!) Nato vzame posestnik nekega najemnika,
ki je že imel dovoljenje ter je prišel k okrajnemu
glavarju, da bi mu dovoljenje prepisal na to hišo.

LISTEK.

Brodnik.

Zgodovinska povest. Angleški spisala Antonija Klitsche de
la Grange; prevel Ivan Čestimir.)

Prvi del.

Valerija.

VII.

Milon.

(Dalje.)

Gospe se nato oddaljiti, držeč se za roko. Me-
lanija se šestokrat ozre, meneč, da Milon morda
vendar le pojde za njima. Toda le ta ju samo spremlja
s hvaležnim pogledom in, ko ju več ne more videti,
vzdihne:

„Da vsaj vem, kje stanujeti!“

„To ni baš tako težko, kajti Azelo in Melanijo
poznajo vsi aventinski siromaki“, reče neka mlada
plebejka, ki je baš šla mimo in poprej videla gospe,
ki ste se z Milonom pogovarjali.

„Če je temu tako, potem ju lahko najdem“,
mislil si Milon in stopil v bližnjo prodajalnico, da
kupi kruha. Ko kupi nekaj kruha in sočivja, napoti
se domov in mej potoma premišljuje, bi-li ne bilo

prav, da Valerija odkrije svojo bedo tema gospema,
ki bi jej gotovo pomagali.

Mej tem ko je zvesti Milon hitel proti kapen-
skim vratom, ga je Valerija nestrpljivo pričakovala,
sedeč na pragu hiše. Revica se je bala, da je tudi
ta zadnji prijatelj ne zapusti. Ko ga opazi že z da-
leka, zazdi se jej njegovo nagubančeno lice uprav
angelsko.

Milon jej že od daleč smeječ se kaže hrano.
Ko dojde domov, steče po stopnicah, kolikor hitro
more, skuba malo sočivja, ga prinese svoji gospo-
dinji in jej streže z največjim spoštovanjem. Milon
ni bil tak, kakor oni nesramni najemniki, ki svoje
gospodarje v nesreči zapuščajo; zanj je bila Vale-
rija še vedno bogata gospa, katerej je kakor zvest
psiček poljuboval roko, ki ga je že tolikokrat ne-
usmiljeno udarila.

Ko si Valerija nekoliko potolaži glad, pripove-
duje jej Milon, kaj da je doživel, in ko vidi, da jo
je ganila dobrota Azele in Melanije, svetuje jej, naj
se zateče k usmiljenima gospema.

„Nočem ju prositi usmiljenja“, reče Valerija
in jezno udari z nogo ob tla. „Zapodili bi me, ko
bi zvedeli, da ljubim glasbo, ples in sijajna obla-
čila. Marcel mi je opisoval te stroge in nestrpljive

žene, ki vsako nedolžno šalo smatrajo za velik
greh.“

„Če sta ti dve gospe kristijani, kakor je bila
tudi tvoja mati, morata biti usmiljenega srca; radi
ti odpustita marsikatero mladeniško nepremišljenost“,
pripomni Milon.

Valerija namrši obrvi, zmaje z glavo, kakor
znajo nečimerni bogatini, in dé:

„Gospema bi ne mogla zatajiti svojega imena.
Gotovo jima je znano, da je naša hiša na Celiju že
v rokah upnikov; tolikega ponižanja pa ne bi mogla
prenesti; spravilo bi me v obup.“

„Kaj si torej sklenila storiti?“ vpraša Milon
žalostno.

„Spomnila sem se nečesa družega, kar je pa-
metneje.“

Milon jo začudeno pogleda.

„Pripovedal si mi“, nadaljuje Valerija, „da neki
klijent išče za gospo Klemento Petronijo učiteljico
za igranje na kitari. Ime le-te gospe mi je dobro
znano. Stanujê v lastnej hiši na Eskvilinu. Ker me
najbrže ne pozna, pojdem k njej pod imenom mlade
Dalmatinke in jo poprosim, naj me vsprejme v
službo.“

Ko Milon začuje to nepremišljeno namero, pre-
bledi, sklene roki in vsklikne:

Okr. glavar pa mu je rekel doslovno: „Vi hočete torej postati slamnati mož temu slovenskemu krčmarju? (Čujte! Čujte!) Dam Vam svojo besedo, da toliko časa, dokler bodem jaz vodil ta urad, ne boče tam gostilne. (Čujte! Čujte!) Vi pa za svojo osebo prepisete koncesijo lahko na vsako drugo hišo v mestu, le na hišo tega slovenskega krčmarja ne“. (Čujte! Čujte!)

To se pravi z drugimi besedami: Nemški okr. glavar je uradoval tu pristransko in nepravilno, jedino iz sovraštva proti Slovencem.

To je eden slučaj med sto in tisoč drugimi. Z ozirom na to opozarjam na neštivilne interpelacije v tej visoki zbornici, v katerih smo se pritoževali o postopanju gotovih profesorjev, okr. glavarjev, sodnijskih uradnikov itd., kakor n. pr. nedavno o beda-stočah okr. glavarja celovškega.

Naj povem se jeden slučaj, ki se je dogodil prav pred kratkim. Neki slovenski kmet je bil kot priča pozvan pred preiskovalnega sodnika nekje na Sp. Štajerskem. Mož je rekel slovenski: „Gospod, umem nekoliko nemških besed, pa govoriti nemški — tega ne znam.“ Po obstoječi jezikovni vravnavi z dne 18. aprila 1882 je bil ta uradnik dolžan, zaslišati slovenskega kmeta slovenski, a on ga je s temi besedami ozmerjal: „Kaj, prišli ste sem, da bi tu ščevali? Vam bodem to že izbil iz glave!“ (Čujte! Čujte!) Taki so naši uradniki.

Ministerski predsednik se je opetovano izrazil, da je za trdno sklenil, preprečiti narodnostni prepir in napraviti jezikovni mir. Jaz pa rečem na to, da kaj takega pri nas ne bode mogoče, njegovi najboljši nameni se bodo razbili na sedanjem uradništvu. —

Tu se mora poseči vmes, in sicer visoko nad nižje uradnike. Kajti nižji uradnik se navadno ravna po svojem predpostavljenu (Pritrjevanje), in ako vidi, da temu niso sovražnosti proti Slovencem neprijetne, bode tudi on pomagal. Ako bi pa videl ravno nasprotno, bi se znal tudi brzdati, — toda tega manjka. (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 21. decembra.

Novi deželni glavarji. Z ozirom na kratek čas do zasedanja nekaterih deželnih zborov so se že izvršila imenovanja dotičnih deželnih glavarjev in njihovih namestnikov. Imenovani so po veliki večini isti možje, o katerih se je v tem oziru že poprej več ali manj pisalo. Dež. maršalom za Nižje-Avstrijsko je imenovan baron Gudenus, njegovim namestnikom dunajski župan Strobach; Moravska je dobila deželnega glavarja v osebi grofa Vetter-ja von der Lillie, njegov namestnik je pa opat Korcian; za Šlezijo sta imenovana grof Larisch in kardinal dr. Kopp, za Štajersko pa grof Wurmbbrand ter namestnik dr. Sernee. Grof Wurmbbrand je bil imenovan glavarjem s posebnim lastnoročnim pismom, v katerem naglašja presvetli cesar posebne zasluge, katere si je stekel prejšnja leta na tem mestu. Da mož ni prijatelj Slovencev in pa odločno kotoliške

„Noriš! Ne veš, kako trd je kruh sužnjev.“

„Nočem biti sužnja. Stanovala bom v sijajni palači, moje oči pa bodo gledale bogastvo, in ne več teh zidin, — te lisičje luknje.“

„Oj, koliko bolje je stanovati v lastnej koči, kakor pa v bogatej, tujej palači!“ vzdihne Milon žalostno.

Valerija se ne zmeni za njegove besede, ampak se spreha po sobi in mu reče odločno:

„Jaz hočem tako; vse tvoje besede so zastonj. Jutri odidem h Klementi Petroniji. Včasih me prideš obiskat. Služila bodem tako dolgo, dokler se ne vrne Marcel; tedaj pa zapustiva Rim in odideva v daljne kraje.“

Zadovoljna s svojim sklepom spreha se Valerija po sobi in si zida zlate gradove. Zadovoljna je bila, dasi ni imela več starega ponosa, odkar je živela že več mesecev siromašno in ubožno.

Ko se naveliča sprehajati se, sede, vzame v roko kitaro in zaigra poskočnico.

Milon jo gleda, kakor gleda mati, ki kara hčer, katero ljubi nad vse. Da ne sluša glasu kitare, ki ga je bolel v srce, oddalji se in moli glasno:

„Vsegamogočni Bog! Razsvetli pamet brezumnej Valeriji; pošlji v njeno srce žarek svoje svete milosti, da ne pade v propad, ki se odpira pred njo!“

(Dalje sledi.)

ideje, pokazal je že večkrat v državnem zboru in drugih zastopih, posebno pa povodom razprave o dispozicijskem zakladu. Predsedstva za ostale novozvoljene deželne zборе, namreč gorenje-avstrijski solnograški in koroški, bodo pa imenovana koncem januarija.

Politično delovanje rusinske duhovščine. Kakor na druge ljudske slojeve, tako hoče vplivati poljska žlahta tudi na ondoto nižjo duhovščino. Posebno strogo pa so nameravali postopati z rusinskimi duhovniki ter jim popolno zvezati roke na političnem polju v korist zatiranega naroda. Na nekem v to svrhu prirejenem kongresu se jim je celo predložila resolucija, v kateri se izjavlja, da se duhovščina popolno strinja s temi zahtevami. Toda ta nakana jim je spodletela, kajti udeleženci so izjavili, da se nikakor ne strinjajo s predlagano resolucijo, in so jo takoj soglasno zavrgli, ob enem pa pojasnili, da brez vednosti naroda ne smejo storiti nikakega koraka v svrhu rešitve takega važnega vprašanja. To je možka beseda, kajti ako mora ljudstvo nositi težavno breme direktnih in indirektnih davkov, ima tudi pravico javno izreči svoje želje in svoje zastopnike prisiliti, da se ozirajo na nje.

Italijanski klub. Minuli teden so se šli k skupnemu posvetovanju vsi italijanski državnozborni poslanci, toraj tudi oni, ki so nekaj pripadali tridentinskemu klubu, kakor tudi oni, ki so po odstopu grofa Coroninija pripadali državnemu zboru kot divjaki. Razgovor se je vršil glede ustanovitve italijanskega kluba v bodočem našem državnem zboru. Vdeležniki so se splošno strinjali v tem, da je tak klub za složno postopanje v državnem zboru neobhodno potrebna osnova. Tem možem se je pa zdelo nujno potrebno, da se formalno zjedinijo že v sedanjem zasedanju, in so vsled tega vsprejeli sklep, da hočejo v narodnih vprašanjih tudi sedaj složno postopati. Ta korak so naznanili v javnosti že v petkovi seji budgetnega odseka, kajti kot glavni govornik vseh italijanskih poslancev je nastopil posl. Campi.

Avstrijsko-bolgarska trgovinska pogodba bo kmalu sklenjena. Rešena so že vsa formalna vprašanja in belgarski zastopnik dr. Stanciev je že dobil pooblastilo, da sme podpisati pogodbo. Po splošnem mnenju je pričakovati konečne rešitve vseh vprašanj v teku današnjega dne, ko se vrši dotično poslednje posvetovanje. Takej nato se poda dr. Stanciev v Sredec, da poroča knezu in ministerskemu predsedniku. Govori se tudi, da se izvrše pri tej priliki tudi neke spremembe v bolgarskem zastopstvu na dunajskem, petrograjskem in belograjskem dvoru. Sedanji poslanik na Dunaju bo najbrže premeščen v Petrograd.

Porotna sodišča na Ruskem. Takoj po nastopu sedanjega ruskega carja Nikolaja II. se je začela od neke strani velika borba proti porotnim sodiščem, ki se je posebno poostrila tedaj, ko je car imenoval posebno komisijo, ki je dobila nalog, preosnovati obstoječi pralni red. Na čelu nasprotnikov je stal tajni svetnik Pobědonoscev, dobro znani višji prokurator sv. sinode v Rusiji. Z besedo in peresom je deloval ta mož na to, da bi dotična komisija zavrgla porotna sodišča, in njegovo glasilo „Moskovskija Wjedomosti“ je neprestano objavljalo članke, v katerih so se blatila in na ostudne načine denuncirala porotna sodišča. Toda vkljub vsem naporom je sijajno pogorel. Pravosodni minister Murawjew in vodja komisije, tajni svetnik Tagancev, sta z raznimi dokazi o nujni potrebi porotnih sodišč dosegla popolno zmago nad Pobědonoscem. Komisija je z veliko večino vsprejela stavljenе nasvete in odobrila določbe glede porotništva.

Mladoturki objavljajo te dni spomenico, katero so doposlali vsem evropskim poslanikom v Carjem gradu in v kateri je načrtan namen in smer njihovega postopanja. V prvi vrsti se naglašja, da ne vlada mej Mladoturki in Armenci dosedaj še nikako sporazumljenje, marveč obsojajo iz lastnih nagibov krivice, katere so morali trpeti v zadnjih dneh združeni Armenci. Vkljub temu se pa glasi v omenjeni spomenici, da Mladoturki najodločneje ugovarjajo preosnovam, kakoršne je dovolila turška vlada Armencem na ljubo, ter se celo zanikuje vsako armensko vprašanje. Po njihovem mnenju treba rešiti samo otomansko vprašanje in mir bo zagotovljen, ker bodo vsled tega vravnane tudi armenske zadeve. Konečno zahtevajo Mladoturki, da se zopet uveljavi pregledana in zboljšana ustava z leta 1876, ter osebno in politično pravo za vse prebivalstvo. S temi vrticami so pokazali Mladoturčini, da jim je prav malo za trajen mir in zboljšanje splošnega stanja

prebivalstva, marveč vodi jih pri tem samo sebičnost in gospodstvaželjnost.

Anarhisti v Španiji. Minule dni se je izvršila šest dnuj trajajoča velika obravnava proti anarhistom v Barceloni. Vojno sodišče je izreklo svojo sodbo nad 87 zatoženci, vendar se pa ne objavi popreje, dokler je ne potrdi najvišje vojaško sodišče v Madridu in konečno vojni minister. Akoravno se je vršila cela obravnava strogo tajno in se niso dopustili k obravnavi nikaki poročevalci, vendar vedo angleški listi poročati o približni meri določene kazni. Državni pravnik je baje predlagal smrtno kazen za vse one, ki so se udeležili tajnega shoda anarhističnega kluba, na katerem so se osnovali načrti za znane napade z dinamitom, za ostalih 59 zatožencev pa je predlagal dosmrtno prisilno delo. Mej prvimi se nahaja baje tudi neki mladi odvetnik in republikanec Coromenes, ki je po lastni izpovedi samo radi tega obiskaval tajne shode, da si je pridobil vednostij na socijalističnem polju. Splošno se zatrjuje, da bo obglavljenih vsaj dvanajstero anarhistov, blizu 200 drugih oseb, ki se nahajajo sedaj v zaporu, bodo odposlani na afriško obrežje, morda v Fernando-Po. Gotovosti v tej zadevi torej nimamo nikake, dokler se obsodba uradno ne objavi, vendar smemo verjeti, da kazni ne bode posebno majhna.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 21. decembra.

(Dekadence slovenskega slovstva.) „Sl. Narod“ št. 292 piše: „Zvon zbira okoli sebe še vedno edino prave in najboljšje slovstvenike“. A o prvem izmed teh edino pravih in najboljših slovstvenikov je pisal v št. 270: „Kdor nima toliko fantazije, da bi zasl iz življenja zajeto snov primerno obdelati, kdor popisuje živeče osebe tako, da se čutijo užaljene, da jih vsakdo spozna in da njegovo delo vzbuja občno indignacijo, tisti nima več pravice šteti svoje delo mej umotvore. (Govekarjeva) povest „V krvi“ je obudila tako indignacijo.“ Sicer pa, pravi v št. 274. „Sl. N.“ „smo se mi že letos po leti, ko se v povesti še niso popisovale osebe in dogodbe na rečni način, ko se je bil jedva razvel sedanji literarni boj, določno izrekli zoper naturalizem in tudi zoper povest „V krvi“. — Jeli slovensko slovstvo tako globoko padlo, da moramo devati še vedno med edino prave in najboljšje slovstvenike tiste, ki jih obsoja vse s „Slovenskim Narodom“ vred, kali? Sicer pa nam je prišlo na uho nekaj o neki povesti o „Krezu — Knezu“, kar priča, da ni le palo slovensko slovstvo, ampak da propadajo tudi — književna društva!

(Delitev zimske obleke med ubožno mladino) se je večeraj, dne 20. t. m. slovesno vršila v telovadnici I. mestne deške šole v Ljubljani. Lepe slavnosti so se udeležili: visokorodni dež. predsednik baron Hein, mil. g. stolni prošt dr. L. Klofutar, ces. svetnik I. Murnik, župan Iv. Hribar, nadzornik Fr. Levec, odbor gospej in gospodičin, ki so se trudile za prireditve slavnosti, in mnogo odličnega občinstva. Otvoril je slavnost g. nadzornik Fr. Levec, ki je v lepem govoru opominjal otroke k dejanski hvaležnosti, blage dobrotnike pa zahvaljeval za njih požrtvovalnost. Po tem nagovoru je bilo obdarovanih nad 200 otrok iz vseh ljubljanskih ljudskih šol z obleko, obuvalom in raznim pecivom. Mil. g. prošt dr. L. Klofutar je nato razložil otrokom, da se morajo zahvaliti najpoprej Bogu, ki je nagnil toliko sre k usmiljenju, in potem moliti za dobrotnike. — Slednjič sta se zahvalila deček in deklica v imenu obdarovanih otrok. S tem se je končala lepa slavnost, ki ne ostane le otrokom v najlepšem spominu, ampak je tudi vesel dogodek za 200 ubožnejših rodbin, katerih deca so obdarovana. — Dobrodelno podjetje vodi g. ces. svetnik Ivan Murnik, ki s tem zelo pospešuje redno obiskovanje šole v zimskem času pri revnih otrocih in je postal prav po vzgledu rajne nepozabne dobrodelne gospe soproge poseben prijatelj ubožne šolske mladine v Ljubljani.

(Iz Kresnic.) Nevarno obolel je veleč. g. Alojzij Jerše, župnik kresniški. Priporoča se znanec in prijateljem v molitev.

(Iz Novega Mesta.) Letos so imeli prašičerejci v novomeškem okraju veliko škode vsled kuge. Dne 10. t. m. so se zbrali pri okr. glavarstvu nekateri večaki iz žužemberškega, trebanjskega in novomeškega sodnega okraja ter posvetovali, kako naj bi se povzdignila domača prašičja reja. Ker v ne-

katerih krajih kupujejo za rejo le hrvaške prašiče, po katerih se navadno kuga zanese, nasvetovali so, naj se dovoli visoka nagrada vsakemu, ki ovadi tihotapca z okuženimi prašiči. V Novem Mestu naj se ustanovi državna postaja za prašičjo rejo, kjer naj se delajo poskušnje glede primerne plemen; vsako leto naj se prirejajo premovalja prašičev itd. Radovedni smo, ali so gg. veščaki tudi zahtevali pojasnila glede naslednjega dogodka: Neki Hrvat je prignal nad 100 prašičev, katere so vsled sumljivosti kužne bolzni zaprli v hlevu neke znane tukajšnje krčme. Hrvat pa si je znal dobiti spričevalo, da so prašiči zdravi, ter je poprodal vse sivec. Toda malo pozneje so malone vsi ti prašiči na kugi poginili. In kdo je temu kriv? Proti takemu postopanju so brezuspešna vsa sredstva.

(Iz Črnega Vrha) pri Idriji 19. grudna. Otroci bolehalo za škrlatinko. Umrlo jih je uže čez 20. Solskega poduka uže šest tednov ni. Zdravnika sicer hodita dva v Črni Vrh iz Idrije in iz Logatca. Otroka pa še baje nobenega ozdravila nista, ako ga stariši sami z vodo ne ozdravijo. Jeden sicer daja neka zdravila. Okrajni zdravnik iz Logatca pa samo sredi sobe stoječ vprašuje koliko jih je bolnih, koliko je vsak star, pove, da morajo sobo prebeliti in gre. Tako bi pač tudi občinski sluga opravljal zdravniški posel!

(Iz Planine pri Vipavi) dne 18. dec. Pritihotapila se je k nam huda otroška bolezen, davica, škrlatinka in ošpice, tako, da so po nekaterih hišah otroci zvrstoma bolni. Bolezen ne prizanaša tudi odrasleim. Prav hvaležni moramo biti sl. c. kr. okrajnemu glavarstvu, ki nam je priskrbelo zdatno zdravniško pomoč.

(Občinska volitev.) Pri dopolnilni volitvi v Mirni peči sta bila Franc Žagar in Josip Starič izvoljena občinskima svetovalcema.

(Šmartno pri Litiji — otok.) Vsled vednega deževja narasle so Reka, Črni potok in Kostrenišca tako, da so preplavile ceste, ki vodijo v Šmartno. Ljudje, ki so bili namenjeni k službi božji, morali so se vrniti. Tako smo letos že tretjič za nekaj časa ločeni od ostalega sveta. Škoda bode zopet občutna. Komaj smo pred kratkim travnike očistili proda, ki so ga nanesele pri zadnji povodnji vode, že imamo zopet novega; in ravno taka se nam godi s cestami. Ravno pretečene dni so bile posute in popravljene, danes jih imamo pa zopet razdejane. — Kdaj bo vendar konec letošnjemu deževju?

(Iz Litije.) Po skoraj dveletni bolezni izdahnila je dne 17. t. m. svojo blago dušo Marija Jenko. Ranjka je bila po svoji trgovini in po svoji radodarnosti daleč na okolu znana. Sijajni pogreb v soboto popoldne, kakoršnega že dolgo ni bilo v Litiji, nam je pričal o njeni priljubljenosti. O njeni smrti žalujejo njeni otroci in reveži. — Sveti ji večna luč.

(Čudno vreme.) Vreme imamo v pričetku zime nenavadno gorko in južno, kažeče prav znamenja poletja. V soboto večer se je proti pol osmi uri jelo od vzhoda sem prav krepko in pogosto bliskati in grometi kakor poleti. Proti pol 9. uri pa je bliskanje prenehalo. — Iz Črnomlja se nam poroča, da se je ondi 7. dec. zjutraj zelo bliskalo in da je 14. dec. tudi grmelo.

(Ogenj.) V soboto krog polnoči je plat-zvona budil ljudi iz sladkega spanja. Gorela in popolnoma pogorela je žaga Fr. Stanonika, po domače Kalarja iz Sestranske Vasi. Zgorel je tudi 74letni samski žagar Nace Oblak. Revez je železno peč prehudo zakuril in zaspal; vnela so se smrekova drva in vsled dima se je mož zadušil in zgorel. Našli so posamezne dele nekaj v pepelu, nekaj v vodi.

(Novomeško vojašnico) mislijo podreti ter na tem mestu zgraditi primerno poslopje za okrožno sodišče.

(Železni most čez Krko) v Novem Mestu utegne se uresničiti. Dne 28. t. m. bode javna dražba za zidanje ob bregovih Krke za vskljeno ceno 63.000 gl. Na obeh bregovih Krke bode cestni erar moral odkupiti po dve hiši.

(Razpisani učiteljski službi.) Na dvorazredni ljudski šoli v Zagorju je izpraznjeno drugo učiteljsko mesto z dohodki IV. plačilnega razreda in prostim stanovanjem. Prošnje do 28. t. m. okr. šol.

svetu v Postojini. — Na jednorazrednici v Godoviču je izpraznjeno mesto učitelja-vodje z dohodki IV. plač. razreda do 20. jan. 1897. Prošnje je doposlati okr. šol. svetu v Logatec.

* * *

(Narodna slovenska šola v Velikoven.) Zanimanje za to šolo je vedno jako živahno pri naših, kakor pri nasprotnikih. Kako se le ti zanimajo po svojem za slov. šolo, kažejo strupeni dopisi v liberalnih listih. V predzadnji številki zopet „Fr. St.“ prav lažljivo obirajo šolo. Posebno pa liberalni učitelji še vedno strastno agitujejo zoper njo, in sicer iz sebičnih vzrokov. Zadnji „Mr“ piše o tem: Kakor čujemo, nasprotniki, zlasti učitelji še vedno hujskajo in rogovilijo zoper našo narodno šolo. Posebno pravijo ljudem, da pridejo v kazen, če otroke pošiljajo tja itd. Opozorjamo, da se naj nihče ne pusti begati po teh ljudeh! C. kr. dež. šolski svet je dovolil našo šolo in otroci jo torej smejo obiskovati. Učitelji jim tega ne smejo in ne morejo braniti in naj še toliko žugajo s kaznijo. Zato, kmetje, ne dajte se zapeljati, ne verjemite hujskacem in le brez skrbi pošiljajte otroke v slovensko šolo. — Veliki vspehi naše šole so že sedaj vidni vsakemu, kdor hoče videti! — Zanimanje vnetih Slovencev pa spričuje vrsta darov, došlih v zadnjem času: Preč. g. o. Angelik Hribar, frančiškan in skladatelj v Ljubljani, poslal nam je več cerkvenih pesem, koji dar je jako dobro došel, ker od novega leta naprej bodo č. šolske sestre oskrbovale cerkveno petje v predmestni cerkvi sv. Ruperta. Blag. g. Janez Cehner, svečar v Velikoven, podaril je za šolsko kapelico po 2 kg tehtajoči in z umetnimi cveticami ter s podobami sv. Cirila in Metoda krasno okučani sveči. G. Jos. Zelen, dež. poslanec v Senožečah na Kranjskem, poslal je za šolsko knjižnico 50 zvezkov razne tvarine in č. g. Alojzij Hutter, provizor v Vovbrah, 60 zvezkov „Delo sv. Detinstva“. Vsem gg. dobrotnikom izrekamo presrečno zahvalo. Bog plati! — Naj se dobrotniki velikovške šole spominjajo zlasti sedaj ob veselih božičnih praznikih!

(Samomor.) Iz Celovca, dne 20. dec.: Veliko senzacijo je napravil tu samomor jednega višjih uradnikov našega mesta. Sinoči se je ustrelil c. kr. gozdni svetovalec in deželni gozdni nadzornik Franc Suda, vitev Franc-Jozefovega reda, star 64 let. Že več let je bolehal na bolezni v možganih, a do zadnjega izvrševal svojo službo.

(Iz Celovca) dne 20. dec. Jutri, dne 21. dec. ob 8. uri zjutraj se začne zima. Tako vsaj pravi pred menoj ležeči koledar. Pa težko je verjeti. Sinoči je začel, dasi smo imeli prejšnje dni precej mraza, kapljati dež, kakor sredi poletja. Parkrat je tudi pošteno zabliskalo in zagrmelo, kakor julija ali avgusta meseca. Deževalo je vso minulo noč in celi dan in še sedaj v večer „pada kiša“.

* * *

(Goriške novice.) Monsgr. dr. Mahnič bo posvečen v škofa, po poročilu časopisov 7. februarija. — V Sempolaju je zadela kap Martina Kavčiča, doma iz Temnice. Bil je takoj mrlič. — V Kanalu je razpisana služba sodnijskega obhodnika z letno plačo 250 gl. Čas prositi za službo je do 12. jan. — Goriški deželni šolski svet je bil učiteljem prepovedal opravljati posel očinskega tajništva, zdaj pa je dal oblast določevati, ali sme biti učitelj obč. tajnik, ali ne, okrajnim šolskim svetom. — V Gorici je snežilo v drugič dne 17. t. m. predpoldne.

(Legar v Pulju.) Tržaški „Mattino“ poroča, da vedno bolj razsaja nalezljiva vročinska bolezen v Pulju. Mesto je zapuščeno, ulice prazne, vse zabave so prepovedane, shodov ni. Kdor more, ostavi mesto. Mrlič po noči brez slovesnosti pokopujejo. V mornarski bolnišnici leži 700 bolnikov, in te oskrbuje le 8 usmiljenih sester in 6 strežnikov. V vsaki hiši leže dva ali trije bolniki.

(Iz Prage) 13. dec.: Proračun za Češko znaša za naslednje leto nič več kot 18.489.659 gl., a dohodki so proračunjeni samo na 1.369.856 gl. Kje se bode vzelo manjkajočih 17.119.803 gl.? Nadejati se je novega dolga, ali pa višje deželne naklade. Oboje napolnjuje davkopladevalce z veselim upanjem. — Osrednja šolska matica je vsprejela do zdaj v tem letu 175.699 gl., izdala 212.784 gl. Med dohodki je tudi všteta deželna podpora nad 12.000 gl. —

Ravno pred tednom je umrl domoljub stare vrste g. Anton Pflieger Kopidlansky, zaslužni pisatelj, rojen l. 1812. V zvezi je bil s prvimi češkimi pisatelji, Zahradnickym, Knevkovskym, ki so tedaj mladega a nadarjenega pisatelja jako čislali. — Včeraj smo videli prvi električni voz na Křižikovi železnici v Pragi. Proga se je podaljšala od Karlina do drž. kolodvora. — Pri včerajšni volitvi mestu pokojnega Pera, je bil izvoljen klobučar Weiss. Bili so trije kompromisni kandidati volilem predlagani; po čemu je bil kompromis? — V zadnjem času ste se dogodili tukaj dve železnični nesreči: na drž. kolodvoru in v Nuslih. Ranjena sta bila jeden popotnik in jeden čuvaj. — Sub auspiciis imperatoris je bil na tukajšnjem vseučilišču promoviran dr. Šorejs, sin zdravnikov. — Poljski goslar Zarski, znameniti popravljalec goslij, je umrl tukaj v bedi. Imel je spričevala od Oađčeka in drugih umetnikov, ki so poznali njegovo veliko spretnost, a vzlic temu ga ni občinstvo podpiralo. Mnogega je podučil, kako postopati, da dobé navadne gosli dober glas, vendar je trpel toliko pomanjkanje, da ni imel ne luči za svoje delo. Umril je, da se ni vedelo kdaj. Plačilo hvaležnega sveta. — Češki delavci so dobili v svojem slovstvu nov biser, namreč Beblov spis „Die Frau“ v prevodu. Renana že imajo, zdaj so dobili „Zeno“, kmalu se bodo spolnile njih želje. — „Česky List“, časopis duhovstvu nasproten, piše o soc. demokraciji: „je zoper vsako vero, a hoče, da imajo njeni neumni nauki veljavo povsod. Ako bi zmagala demokracija, razsajal bi meč in ogenj huje kot nekdanj. V Boga ne smé nihče verovati, a za Adlerjem mora vsak slepo hoditi.“ Tako sodi naprej. Besede v resen premislek.

(Strašna povodenj) zadela je mesto Eskib (Uesküb) na Balkanu. Vsled nepretrganega deževja so se stajale snežene kope bližnjih pogorij Suhe Gore, Šardaga in Šalakovara in poplavile 9. t. m. Eskib z okolico. Niže ležeči mestni oddelki, zlasti muhadžirski so bili precej pod vodo, tako da so si stanovniki komaj rešili življenje. Kmalu je prodrla voda še višje, in prebivalci precej visoko ležečih poslopij ruskega, srbskega in grškega konzulata so morali bežati. Orijentalna železnica je rešila okoli 2000 ljudi s tem, da jih je vsprejela v precej pozvane pomožne vlake. Zali Bog, da je mnogo ljudi deloma valovje požrlo, deloma pa pobilo kamenje rušečih se hiš. Računa se, da se je s približno 1000 hiš porušilo in da je 6000 ljudi brez strehe.

Društva.

(Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko) ima dne 22. dec. ob 2. uri popoldne na magistratu odborovo sejo z nastopnim dnevnim redom: Poročilo o obrtnih pravicah kleparjev in kotlarjev. — Podelitev ustanov učencem na pletarskem oddelku tukajšnje c. kr. obrtne strokovne šole. — Poročilo o obrtnih pravicah usnarjev. — Poročilo o sejmski pristojbinski tarifi za občino Zagorje ob Savi. — Poročilo za javno tehtnico v Radečah. — Podelitev jubilejskih ustanov za onemogle obrtnike. — Poročilo o pravih obrtne zadruge v Trziču in Črnomlju. — Poročilo o prošnji občine Blagovice za dovolitev semujev. — Poročilo o tečaju za risarske učitelje na c. kr. drž. obrtni šoli v Gradcu.

Telegrami.

Budimpešta, 21. decembra. Uradni list objavlja imenovanje veleposestnika Vasarhelyja in vpokojenega senatskega predsednika Ratha dosmrtnima članoma magnatske zbornice.

Budimpešta, 21. decembra. V reiškem rudniku pri Temesvaru se je pojavila 18. t. m. ob pol 7. uri zvečer grozna eksplozija. Ogenj je uničil malone vse priprave. Dosedaj so dovedli iz rudnika 125 delavcev, mej temi je 26 ubitih, 15 težko ranjenih in le 30 nepoškodovanih. Pogreša se še 54 rudarjev. Reševalna dela se marljivo nadaljujejo. Vzrok tej nesreči je dosedaj neznan.

Belgrad, 21. decembra. Včeraj se je sošlo nad 4000 tu naseljenih Starosrbov in Makedoncev k skupnemu shodu, na katerem se je vsprejel šest točk obsezajoč ugovor

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
raznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk

Stefansplatz,
Nr. 11, Parterre

proti imenovanju grškega metropolita za Eskib.

Hamburg, 21. decembra. Včerajšni shod, katerega se je vdeležilo nad 2000 delavcev, ki so se vsi izrazili za nadaljno složno postopanje v splošni stavki.

Rim, 21. decembra. Poslanska zbornica je odobrila brez debate pogodbo mej Italijo in Avstro-Ogersko z dne 25. junija 1896 glede brezplačnega oskrbovanja ubožnih bolnikov iz obestranskih provincij.

Rim, 21. dec. „Agencia Stefani“ poroča iz Zeile 18. t. m.: Major Nerazzini je odpoval danes zjutraj z 215 vjetniki v Masavo.

Proti hripavosti

učinkujoče, kašelj omehčujoče, sliz razkrajajoče sredstvo je prvi sirup lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta), kateri se uporablja prav vspešno. — Cena steklenici 35 kr., 12 stekl. gid. 3-60. 123 (50-43) 3

Izvirnik: Giesshübl Sauerbrunn, želez. postaja, zdravilno kopališče pri Karlovih varih. Prospekti zastoj in franko.

Raba tega v zamašek vžganega znamenja in ru-deče vrelske etikete se priporoča kot varstvo proti pogostim ponaredbam

Mattonija Giesshübler kislá voda. 10 46

Umrli so:

18. decembra. Apolonija Olep, kuharica, 62 let, Streliške ulice 6, ostarelost. — Jožef Tabernik, delavec, 14 let, Opekarska cesta 35, meningitis.

19. decembra. Olga Kregar, posestnikova hči, 6 let, Martinova cesta 31, peritonitis. — Luka Juvančič, gostač, 82 let, Radekega cesta 11, ostarelost.

Tujci.

17. decembra.

Pri **Slonu**: Brunner, Soffer z Dunaja. — Haas iz Gradaca. — Fleiss iz Šmohorja. — Fischer, Greiner iz Budimpešte. — Struppi, Obersteiner, Giberti iz Trsta. — Schluga iz Gorenje Bele. — Schneider iz Koševske Reke.

Pri **Maliču**: Cora iz Trsta. — Swoboda iz Tržiča. — Paschla, Glas, Sonnenschein, Schiffer z Dunaja. — Vellegriny iz Inomosta.

Pri **avstrijskem caru**: Mal iz Moravé

Pri **Bavarskem dvoru**: Maurer iz Beljaka.

Pri **Lloydu**: Fajdiga iz Sodražice. — Sumer z Reke.

Tržne cene v Ljubljani

dné 19. decembra.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	8 20	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	6 20	Surovo maslo,	1
Ječmen,	5 50	Jajce, jedno	3 1/2
Oves,	6 20	Mleko, liter	10
Ajda,	6 80	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	7	Telečje	58
Koruza,	5 40	Svinjsko	58
Krompir,	2 20	Koštrunovo	36
Leča, hktl.	12	Piščanec	45
Grah,	12	Golob	16
Fižol,	10	Seno, 100 kgr.	2 60
Maslo, kgr.	98	Slama, 100	2 25
Mast,	70	Drva trda, 4 kub. m.	7
Špeh svež,	64	„ mehka, 4	5

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tempera-tura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
19	9. zvečer	730.4	3.6	p. m. zah.	dež	22.6
20	7. zjutraj 2. popol.	733.2 734.9	4.2 5.9	brezv.	dež	
19	9. zvečer	736.0	5.7	sl. jzah.	dež	18.3
21	7. zjutraj 2. popol.	735.9 735.0	4.7 7.4	brezv. sl. svzh.	megla del. jasno	

Srednja temperatura sobote -1.7°, za 3.7° nad normalom.
Srednja temperatura nedelje 5.3°, za 7.4° nad normalom.
Soboto zvečer od 7^h, ih do 8^h, ih bliskanje in grmenje.

Zahvala. 813 1-1

Podpisani zahvaljujemo se tem potom vsem čast. gospodom prijateljem in znancem, ki so na kakoršenkoli način izrazili svoje sožalje na izgubi nam nepozabnega gospoda

Ludovika Weber-ja

c. kr. davkarja

zlasti prečast. duhovščini, gg. c. kr. uradnikom sodnije in davkarje v Ložu, gg. uradnikom šneperške graščine, gg. pevecem za ginjaivo petje, slav. gasilnemu društvu ter vsem drugim, ki so se udeležili spreveda k zadnjemu počitku.

Stari Trg pri Ložu, dné 19. grudna 1896.

Žalujejoči ostali.

Dobrega velikega hlapca,

treznega in pridnega, v vseh oddelkih tukajšnjega gospodarstva popolnoma izvežbanega, zlasti še razumnega konje- in volo-rejca, slovensko govorečega, sprejme lastništvo neke večje kmetije na Kranjskem.

Upravištvu „Slovenca“ pové, kam je pošiljati ponudbe s priloženimi spricili. 810 3-1

Na prodaj sta

dva križeva pota

jeden 95 cm. visok, velja gid. 65.--,
drugi 150 „ visok, velja „ 250.--

pri **Fr. Toman-u**, podobarju in pozlatarju v Ljubljani na Križevniškem trgu št. 1. 745 12-11

Koverté s firmo

vizitnice in
trgovske račune

priporoča

Katol. tiskarna
v Ljubljani.

Stanarinske knjižice

za stranke
z uradno potrjenimi
določbami hišnega
reda v slovenskem in
nemškem jeziku, z
razporedbo za vpla-
čevanje stanarine, vo-
dovodne in mestne
doklade, dobé se ko-
mad po 15 kr., 10
komadov vkup 1 gid. v
Katol. Tiskarni
v Ljubljani.

Nobeno božično darilo

ni tako pripravno, kakor naši lesorezbarski izdelki, umetniško izgotovljeni, kakor: kasete za lišp in rokavice, mize za svetlice, omarice za ključé, držala za brisače, mizice za kadilno orodje, lončki za tobak, stojala za pipe in smodke ter ona za fotografje, tintniki, krožki s slikarjimi itd., itd. Nadalje priporočam bogato zalogo galanterijskega in usnjenega blaga, dišav in mil, iger in igrač vsake vrste v blagohotno vpoštevanje. 809 (4-2)

© Tonhalle.

Fr. Stampf v Ljubljani.

Na prodaj je za

796 8-5

5000 glb. jednonadstropna hiša

v Vodmatu

obsezajoča štiri stancvanja s pritklinami.

Poizvé se natančneje pri tvrdki **A. Hauptmann**, Sv. Petra cesta v Ljubljani.

Najboljše, svetovno
črnilo za čevlje!

Kdor hoče imeti svoje
obuvalo lepo temno-črno se
lesketajoče in si je želi
ohraniti trpežno, kupi naj
edino le

**Fernolendtovo
črnilo za čevlje**

c. kr. priv. tovarne,
ustanov- ljene
leta 1832 na Dunaji.

Povsod v zalogi.

Radi premnogih malovrednih ponarejanj pazi naj se natančno na moje ime: **St. Fernolend.**

Priporočam tudi ličilo za čevlje, snov za ohranitev usnja, univerzalno nepremočno mazilo. Vsakovrstne tinte, svitla naravna crème za svitlo usnjato obuvalo in pisni pečatni vosek. 33 52-50

Najbolj pripravna

božična darila

priporočata

Gričar & Mejač, Ljubljana,

Prešernove (Slonove) ulice št. 9.

Vsakovrstna oblačila za gospode, dečke in otroke.

Domača kuhinja (Schlafrock) gid. 8.— in višje
kožuhast sako „ 15.— „ „
simski havelok „ 12.— „ „

Ravno tako tudi mične novosti

v konfekciji za dame.

kakor:

jopice, manteleti, kožuhaste pelerine, vsakovrstne plašče itd.

Ilustrovani ceniki franko in zastoj. 811 4-2

Dunajska borza.

Dné 21. decembra.

Skupni državni dolg v notah	101 gid. 35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 . 60 .
Avstrijska zlata renta 4%	123 . 35 .
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	100 . 80 .
Ogerska zlata renta 4%	122 . 35 .
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99 . 15 .
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gid.	930 . — .
Kreditne delnice, 160 gid.	371 . 25 .
London vista	119 . 95 .
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 . 87 1/2 .
20 mark	11 . 76 .
20 frankov (napoleonador)	9 . 53 1/2 .
Italijanski bankovci	45 . 40 .
C. kr. cekini	5 . 68 .

Dné 19. decembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gid.	143 gid. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gid.	115 . — .
Državne srečke l. 1864, 100 gid.	188 . 50 .
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98 . 60 .
Tisne srečke 4%, 100 gid.	137 . 20 .
Dunavske vravnave srečke 5%	129 . 50 .
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 . 60 .
Posojilo goriskega mesta	112 . — .
4% kranjsko deželno posojilo	98 . 85 .
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 . 40 .
Priporitetne obveznice državne železnice	225 . — .
južne železnice 3%	173 . 60 .
južne železnice 5%	127 . — .
dolenjskih železnic 4%	99 . 50 .

Kreditne srečke, 100 gid.	201 gid. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gid.	136 . — .
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gid.	18 . — .
Rudolfove srečke, 10 gid.	22 . 50 .
Salmove srečke, 40 gid.	70 . — .
St. Genois srečke, 40 gid.	71 . — .
Waldsteinove srečke, 20 gid.	60 . — .
Ljubljanske srečke	22 . 65 .
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gid.	156 . — .
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3380 . — .
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gid.	425 . — .
Akcije južne železnice, 200 gid. sr.	91 . 50 .
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	63 . — .
Montanska družba avstr. plan.	85 . 90 .
Tibovejska premogarska družba, 70 gid.	156 . — .
Papirnih rubljev 100	127 . 37 .

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Kavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„**MERCUR**“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnice.